

V petek, 4. februarja, je v Kulturni dom Voličina potekala proslava ob slovenskem kulturnem prazniku. V dvorani Kulturnega doma Voličina so na proslavi ob slovenskem kulturnem prazniku nastopili:

- JERNEJA BREZNIK, FLAVTA
- ANJA KOŽUH, HARFA IN ŽAN TROBAS, HARMONIKA
- INGRID MÜLLER, vokal ob spremljavi Simona Lubšine

Osrednji del prireditve je bil namenjen PREDSTAVI POEZIJE IN GLASBE, z naslovom OBLECI ME V POLJUB, avtorice SAŠE PAVČEK.

Izvajalci: Saša Pavček, Aljoša Rijavec-klavir, Šemsudin Dino Džopa-kitara, Jan Oršič- bas kitara.

Ob temperamentni in čutni glasbi se skozi pesmi odvije ljubezenska zgodba, kot jo je igralka Saša Pavček upesnila v zbirki Obleci me v poljub. Večer poezije in glasbe prinaša iskrena čustva, toplino, strast, igrivost in humor.

Pesmi v knjigi Obleci me v poljub (Založba Miš, 2010) imajo največ povedati o ljubezni.

Napisala jih je vsem dobro znana igralka, tudi avtorica dramskih in drugih besedil, Saša Pavček. Skoraj vsaka pesem v tej knjigi premore zgodbo. Lahko so kratke in lapidarne, z dogodkom, ki ima v sebi pol sveta, lahko pa so to tudi obsežne pesmi z epsko-dramsko zasnovno.

Najpogostejši besedi v naslovih sta poljub in srce, dva označevalca, ki opravljata svojo prastaro nalogo na tako izviren način, kot da jo opravljata prvič. In to v jeziku, ki ne išče artizma, saj mu je umetniška veščina kar dana. Pravzaprav gre za jezik, ki podaja strasten dialog z ljubljenim, z ljubeznijo in, v drugem delu knjige, tudi s pesnico samo.

Največ vélike svetovne in domače poezije poje o ljubezni; zdaj se je povečala za še en dobro slišen glas. (urednik Peter Kolšek) Očitno pa dolgo zorenje, saj so nekatere pesmi stare več kot deset let, ni bilo odveč, v mesecu dni se Založba Miš lahko pohvali s štiristo prodanimi izvodi od tisočih. H knjigi je priložena tudi zvočna knjiga, kjer Saša interpretira celotno zbirko, tako je bolj dostopna tistim, ki za branje nimajo časa in raje poslušajo.

O PREDSTAVI

Že več kot trideset let sem igralka in ta oder, ki mi ga pomagajo polniti glasbeniki mi je posebej drag, zato ker se mi zdijo vsi trije glasbeniki: Aljoša Rijavec na klavirju, Šemsudin-Dino Džopa s kitaro in Jan Oršič z bas kitaro izjemni ustvarjalci, sposobni velike empatije in lastnega pogleda na poezijo, ki ga izražjo skozi temperamentne, nežne, čutne skladbe. Z neverjetno pretanjenostjo si znajo slediti in obenem dajati podporo in prostor besedi.

Z improviziranjem ob mojih pesmih je nastala krasna glasba, ki ima prvine muzikala in filmske glasbe. Prav ta glasba je doprinesla, da lahko izvajam svoje pesmi na tak način - v obliki

gledališke predstave, ne glede na to, ali nastopamo na klasičnih odrih, v knjižnicah, ali kje drugje, tu se čas za eno uro ustavi in gledalca prestavi v prostor čutnosti in emotivnosti. Vsi trije glasbeniki so samostojne umetniške osebnosti in skupaj dodajo dodatno vsebino tako mojim pesmim kot mojemu igralskemu nastopu. V velikih navdih so mi. Zame so bili kot čudež, ker so mi omogočili živo, barvito predstavitev mojega, lahko bi rekla, življenjskega dela. So izjemno predani, senzibilni fantje, bolj kot se podpiramo in poslušamo, boljši smo lahko skupaj. Mislim celo, da je v dobi izrazite vizualizacije lep izgovor besed zapostavljen. V današnjem času je govorjena beseda, s katero se tudi poklicno ukvarjam na akademiji kot profesorica, po krivici zanemarjena. Moje stališče je, da je lepo poslušati ljudi, ki znajo dobro pripovedovati, z besedo izražati svoje občutke.

NEKAJ MISLI O DELU

Poezija je za razliko od drugega mojega dela najbolj osebna, najbolj ranljiva, je esenca moje biti. Tveganje je tu največje in hkrati mi pomeni največji izziv in najvišjo predanost.

Pri igralskem delu mi dajejo besede drugi, sprva so mi tuje, in jih potem udomačim, da postanejo moje; pesmi pa so kot neka notranja substanca, ki je čisto moja, čutim jo, a je še ne poznam, je skrivnost, ki jo odkrivam z lastnimi besedami.

Tone Pavček in Marko Pavček, moja ljuba oče in brat sta oba izjemna pesnika, seveda sem čutila težo, odgovornost in večno nedodelanost svojega dela. Hkrati se mi zdi - tako kot je moj oče napisal v eni svojih čudovitih pesmi: vsak človek je zase svet - da je pomembno, da vsak živi svoje življenje z darovi, ki so mu bili dani in da teh ne zanemarja. Tako sem našla svoj svet in stavila nanj. Brez tveganja, delovanja, iskrenosti in predanosti verjetno ne bi šlo. Človek je celovit šele v odnosu z drugim človekom - naj bo to ljubezenski odnos, naj gre za materinsko, očetovsko ljubezen, naj gre za prijateljstvo, ljubezen do staršev. Zdi se mi, da šele skozi drugega spoznaš samega sebe in tudi si.

Saša Pavček

Proslava je bila preplet poezije, plesa, klasične glasbe in slovenskih popevk. Slavnostna govornica na prireditvi je bila Saša Pavček.

{pgslideshow id=19|width=640|height=480|delay=3000|image=L|pgslink=1}